2024 (2) THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానం, హైదరాబాద్

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి పి. శామ్ కోశి

మరియు

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి సాంబశివ రావు నాయుడు

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.92/2014

తీర్పు తేదీ:08.04.2024

అహ్మద్ హుస్సెన్

వర్సెస్

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, హై కోర్టు ప్రాతినిధ్యం.

తీర్పు: (గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి పి.శామ్ కోశి ద్వారా)

రంగారెడ్డి జిల్లా వికారాబాద్ లోని 6వ అదనపు సెషన్స్ జడ్జి (F.T.C) సెషన్స్ కేసు No.154/2008లో నిర్దోషిగా ప్రకటించబడిన తీర్పును (సంక్షిప్తంగా, 'వివాదాస్పద ఉత్తర్వు') సవాలు చేస్తూ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1973 (సంక్షిప్తంగా, 'కోడ్') లోని సెక్షన్ 372 కింద అప్పీలుదారు/నిందితుడు దాఖలు చేసిన తక్షణ అప్పీల్ ను దాఖలు చేశారు.

2. అప్పీలుదారుడి తరపున న్యాయవాది శ్రీ అచ్యుత రెడ్డి, 1వ ప్రతివాది/రాష్ట్రం తరపున పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ప్రతివాది/నిందితుడి తరపున న్యాయవాది శ్రీ కొప్పుల గోపాల్ వాదనలు విన్నాము.

3. వివాదాస్పద ఉత్తర్వు ప్రకారం, దిగువ కోర్టు ప్రతివాది/నిందితుల సంఖ్య 2 నుండి 5 లు వారిపై మోపిన నేరారోపణలకు దోషి కాదని గుర్తించి వారిని నిర్దోషులుగా ప్రకటించింది.

4. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు క్లుప్తంగా మరణించిన శ్రీమతి. అనుషా బేగం ప్రతివాది నెం. 2/ నిందితుడు నెం. 1/నసీర్ అహ్మద్ ల వివాహం తేదీ 01.05.2005 న జరిగింది. వివాహ సమయంలో ప్రతివాది నెం. 2/నిందితుడు నెం. 1 కు 5 తులాల బంగారం, 25 తులాల వెండి, 1 సైకిల్, 1 మంచం మరియు ఇతర గృహ వస్తువులతో పాటు రూ.50,000/- లు

నగదు రూపంలో ఇచ్చినట్లు ఫిర్యాదుదారు తెలిపారు. అయితే, వివాహం జరిగిన తరువాత ప్రతివాది నెం. 2/నిందితుడు నెం. 1 మరియు ఇతర కుటుంబ సభ్యులు ప్రతివాది నెం. 2/నిందితుడు నెం. 1 కోసం కొత్త ఆటోను కొని పెట్టాలని తన తల్లిదండ్రులను ఒప్పించమని కోరుతూ మృతురాలిని వేధించడం ప్రారంభించారు. ప్రతివాది నెం. 2/నిందితుడు నెం. 1 తో పాటు ఇతర నిందితులు ఆమెను శారీరకంగా మరియు మానసికంగా హింసించడం ప్రారంభించారని, మరియు ఆమె ప్రాణానికి ముప్పు ఉందని టెలిఫోన్ ద్వారా కూడా ఫిర్యాదుదారు అయిన మృతురాలి సోదరుడు PW. 1 (శ్రీ మహ్మద్ సుల్తాన్) కి తెలిపినట్లు వాదించారు.

5. మృతురాలు తేదీ 14.05.2006న PW.1 (సోదరుడు) ను వారి అత్తగారి ఇల్లు అయిన డోర్నల్ కు రావాలని అభ్యర్థించిందని ఫిర్యాదుదారు తెలిపారు. తేదీ15.05.2006 న, PW. 1 డోర్నాల్ గ్రామంలోని మృతురాలి ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు, మృతురాలు అప్పటికే అనుమానాస్పద పరిస్థితులలో మరణించి ఉంది. వెంటనే, 12:30 గంటలకు ఫిర్యాదుదారుడు (పిడబ్ల్యు. 1) మోమిన్పేట్ పోలీస్ స్టేషన్లో రిపోర్ట్ దాఖలు చేశాడు మరియు సెక్షన్ 498,306 IPC కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి నిందితుడిపై క్రైమ్ No.76/06 లో కేసు నమోదు చేయబడింది. ఆ తరువాత, మరణ విచారణ నిర్వహించి, మృతదేహాన్ని శవపరీక్ష నిర్వహించడానికి వికారాబాద్ ప్రభుత్వ సివిల్ ఆసుపత్రికి పంపారు మరియు డాక్టర్ (PW.10) పోస్ట్ మార్టం నివేదికను జారీ చేశారు. పోస్టుమార్టం నివేదికలో, మరణానికి కారణం ఉరి కారణంగా ఊపిరాడక చనిపోవడం అని పేర్కొనబడింది. తేదీ 21.05.2006 న, నిందితులను అరెస్టు చేసి జ్యుడీషియల్ నిర్బంధానికి పంపడం జరిగింది. తదనంతరం, సెక్షన్ 498 మరియు 306 IPC కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి నిందితులపై ఛార్జ్ షీట్ కూడా దాఖలు చేయబడింది.

6. ఈ కేసును సెషన్స్ కోర్టుకు అప్పగించిన తరువాత, ఈ కేసు సెషన్స్ కేసు No.154 /2008గా నమోదు చేయబడింది. ప్రాసిక్యూషన్ తరపున మొత్తం తొమ్మిది మంది సాక్షులను విచారించారు. ప్రతివాదులకు మద్దతుగా

ఎటువంటి సాక్ష్యము పరిశీలించబడలేదు. విచారణ సమయంలో, దిగువ కోర్టు సెక్షన్ 302 IPC కింద అదనపు ఆరోపణ రూపొందించబడింది.

7. విచారణ ముగిసిన తరువాత సెక్షన్ 313 Cr.P.C కింద నిందితుడిని విచారించిన తరువాత, సెషన్స్ కేసు No.154 /2008లో ప్రాసిక్యూషన్ తన కేసును సహేతుకమైన సందేహానికి మించి నిరూపించడంలో విఫలమైందని, అందువల్ల, నిందితులు వారిపై మోపిన నేరారోపణల నుండి నిర్దోషులుగా ప్రకటించబడతారు అని తేదీ 30.07.2012 న పై వివాదాస్పద తీర్పును జారీ చేసింది.

8. నిర్దోషిగా ప్రకటించబడిన ఈ తీర్పును ఇప్పుడు ప్రస్తుత అప్పీల్లో అప్పీలుదారు చే సవాలు చేయబడింది.

9. గత రెండు విచారణల నుండి, అప్పీలుదారు తరపున ఎటువంటి ప్రాతినిధ్యం లేదు. ఇది 2014 సంవత్సరపు అప్పీల్ మరియు కూడా నిర్దోషి అప్పీల్ అనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ యొక్క సమర్థవంతమైన సహాయంతో మేము అప్పీల్ ను దాని యోగ్యతలను నిర్ణయించడానికి ముందుకు వెళ్తాము.

10. మొదటి సందర్భంలో ముఖ్యంగా పేర్కొనవలసిన విషయం ఏమిటంటే, ప్రాసిక్యూషన్ సరిగ్గా వ్యవహరించలేదు, లేదా కనీసం తగినన్నీ సాక్ష్యాధారాలు రికార్డులో లభ్యం కాలేదు. నిందితుడిపై సెక్షన్ 302 IPC కింద నేరానికి, అలాగే సెక్షన్ 306 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి కూడా అభియోగాలు మోపబడ్డాయి. ఈ ధర్మాసనం అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రాసికూ షన్ నిందితులపై సెక్షన్లు 302 మరియు 306 IPC కింద ఏకకాలంలో అభియోగాలు మోపడానికి వీల్లేదు. ఇది సెక్షన్302 IPC కింద హత్యకు సంబంధించిన కేసు కావచ్చు లేదా సెక్షన్306 IPC కింద ఆత్మహత్యకు సంబంధించిన నేరం కావచ్చు. మొదటిది నిందితులు బహిరంగంగా వ్యవహరించి ఉంటారని, రెండోది నిందితుల బలవంతం, ప్రేరేపణతో మృతురాలు స్వయంగా వ్యవహరించి ఉంటుందన్నారు.

11. ఆక్షేపించబడిన ఉత్తర్వులోని పేరా నెం. 3 లో సెక్షన్ 302 IPC కింద నిందితుడిపై అదనపు అభియోగాలు మోపబడినట్లు చూపిస్తుంది. సెక్షన్302 IPC కింద ఆరోపణ ప్రత్యామ్నాయంగా విధించబడిన సందర్భం కూడా లేదు. నిందితులపై సెక్షన్302 IPC కింద అదనపు అభియోగాలు మోపడానికి దారితీసిన కారణాన్ని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు కూడా రికార్డులో అందుబాటులో లేవు. ఈ వాస్తవాన్ని యథాతథంగా వదిలేసి, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలతో ముందుకు సాగుతాం.

12. PW.8/డాక్టర్, శ్రీమతి ఇందిరా ప్రియదర్శిని సమర్పించిన పోస్టుమార్టం నివేదిక (Ex.P.4), లో ఉరి వేసుకోవడం వల్ల ఊపిరాడక మరణం సంభవించిందని స్పష్టమైన అభిప్రాయం వ్యక్తం చేశారు. పోస్టుమార్టం నివేదికలో ఎక్కడా మృతురాలి మెడ చుట్టూ బంధం బిగించినట్టు కనిపించే గుర్తును శవపరీక్ష లేదా పోస్టుమార్టం రిపోర్టు చూపించలేదు. పోస్టుమార్టం నివేదికలో కూడా మృతురాలి శరీరంపై ఎలాంటి గాయాలు లేదా గాయాల గుర్తులు కనిపించినట్టు లేదు. శవపంచనామా సమయంలో ఎటువంటి గాయం లేదా గాయం గుర్తులు కూడా కనిపించలేదు. పరిగణించవలసిన మరో అంశం ఏమిటంటే, PW. 1 (మృతురాలి సోదరుడు) డోర్నాల్ గ్రామంలోని మృతురాలి అత్తగారి ఇంటికి చేరుకున్నప్పుడు, ఇంట్లో ఎవరూ లేరు మరియు మృతురాలు అప్పటికే చనిపోయినట్లు మృతదేహంపై చీమలు మరియు జీవులు ఉన్నట్లు కనుగొనబడింది. PW. 1 తన విచారణలో ప్రతివాది నెం. 2/నిందితుడు నెం. 1 కుటుంబ సభ్యులు కట్నం డిమాండ్ గురించి కొట్టడం మరియు వేధింపులను సూచించినప్పటికీ, తన క్రాస్-ఎగ్జామినేషన్ (Ex.P.1) లో మృతురాలు తనకు ఫోన్ చేసి, తనకు తెలియజేసిన విధంగా మునుపటి రోజు అత్తమామలు కొట్టడం గురించి తాను ఏమీ ప్రస్తావించలేదని అంగీకరించాడు. PW. 2 (మృతురాలి తండ్రి) వాఙ్మూలము చదివినప్పుడు, మరణానికి ముందు రోజు PW.1 కు టెలిఫోన్ కాల్ రావడం గురించి గాని PW.1 దురదృష్టకరమైన రోజున సంఘటనా స్థలానికి వెళ్ళడం మరియు మృతురాలు చనిపోయినట్లు కనుగొన్నట్లు గుర్తించడం పట్ల పూర్తి నిశ్శబ్దం నెలకొంది. బదులుగా, PW. 2

తన ఇతర ఇద్దరు కుమారుల మక్బూల్ మరియు రెహ్మాన్, మునుపటి రోజు మృతురాలి అత్తగారి ఇంటికి వెళ్ళి ఆమెను తమ తల్లిదండ్రుల ఇంటికితెసుకెళ్లడానికి నిందితులు అనుమతించలేదని, ఆ తరువాత, PW. 2, ఇతర కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి సంఘటన జరిగిన తేదీన మృతురాలి అతగారింటికి వెళ్లినప్పుడు, మృతురాలు అప్పటికే మరణించినట్లు కనుగొన్నారనే; పూర్తిగా భిన్నమైన వివరణను ఇచ్చారు

13. మృతురాలి తల్లి మరియు PW2 భార్య అయిన PW 3 యొక్క వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే,. డోర్నల్ గ్రామానికి చెందిన కొంతమంది ఆటో సంబందిత వ్యక్తులు తన కుమార్తె మరణం గురించి తనకు సమాచారం ఇచ్చినప్పుడు, పిడబ్ల్యు 3 మరియు ఆమె పిల్లలు డోర్నల్ గ్రామంలోని మృతురాలి అతగారింటికి వెళ్లి, ప్రతివాది నెంబరు 2/నిందితుడు నెంబరు 1 ఇంట్లో మృతురాలి మృతదేహాన్ని మరియు ఆమె ముఖంపై గాయాలు ఉన్నట్లు కనుగొన్నారని, ఇంట్లో నిందితులు అందుబాటులో లేరని పిడబ్ల్యు 3 సంఘటనకు సంబంధించి పూర్తిగా భిన్నమైన వివరణను ఇస్తుంది

14. ప్రతివాది నెం. 2/నిందితుడు నెం. 1 చట్టవిరుద్ధంగా మరొకరిని వివాహం చేసుకున్నాడని, వారిద్దరూ కలిసినప్పుడల్లా మృతురాలు తనకు తెలియజేసిందని మృతురాలి మరణ వార్త గురించి తెలుసుకున్నప్పుడు ఆమె 2 వ ప్రతివాది/నిందితుడు నెం. 1 ఇంటికి వెళ్ళిందిఅప్పుడు ఇంట్లో మృతురాలి మృతదేహం తప్ప ఎవరూ లేరని కనుగొన్నానని, డోర్నల్ గ్రామానికి చెందిన PW. 4 (మృతురాలి సోదరి) పూర్తిగా భిన్నమైన కథనాన్ని వివరిస్తుంది.

15. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులందరి వాంగ్మూలాలలో చాలా వ్యత్యాసాలు, వైరుధ్యాలు మరియు లోపాలతో కలిగిఉండడం, పోస్టుమార్టం నివేదిక ఉరి కారణంగా ఊపిరాడక సంభవించిన మరణాన్ని ప్రతిబింబిస్తుందనే వాస్తవంతో, ప్రాసిక్యూషన్ తన కేసును సహేతుకమైన సందేహానికి మించి నిరూపించడంలో విఫలమైందని పేర్కొనడంలో దిగువ సాక్ష్యము చేసిన సాక్ష్యాలను చట్టవిరుద్ధంగా లేదా తప్పుగా ఆకళించుకొను మేము కనుగొనలేదు.

16. చత్తీస్ గఢ్ **రాష్ట్రం వర్సెస్ సంజయ్ కుమార్ మహాలే మరియు మరొకరు**(2016:CGHC:17082-DB) కేసులో చత్తీస్ గఢ్ కోర్టు యొక్క ఏక న్యాయమూర్తి తీర్పు లోని , పేరా Nos.10 నుండి 16 వరకు, సూచన కోసం క్రింది విధంగా సంగ్రహించబడింది:

"10. --- --- --- ప్రస్తుత కేసులో, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులతో విచారణ తరువాత దిగువ కోర్టు విచారణ యొక్క వివిధ దశలలో వారు చేసిన విభిన్న విరుద్ధమైన ప్రకటనలను ఎత్తి చూపింది. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యము యొక్క సంస్కరణలో లోపాలు, వైరుధ్యాలు మరియు మెరుగుదలలు ఉన్నాయని దిగువ కోర్టు గట్టిగా పేర్కొంది, ఇది అనుమానం అనే ఒక గొప్ప అంశాన్ని సృష్టిస్తుంది. న్యాయస్థానం మనస్సులో ఏదైనా సందేహం ఏర్పడినప్పుడల్లా, దాని ప్రయోజనం ఎల్లప్పుడూ నిందుతుడికి అనుకూలంగా ఉండాలనేది కూడా చట్టం శాసనము స్థిరమైన వైఖరి.

11. బలవంతపు పరిస్థితులు ఉన్న అసాధారణమైన కేసులలో మాత్రమే నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్లో మరియు అప్పీల్లోని తీర్పు ప్రతికూలంగా ఉన్నట్లు తేలితే, అప్పీలేట్ కోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వులో జోక్యం చేసుకోగలదని స్థిరమైన శాసనము.ఇటీవల, ఈ కేసులో గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు **పూలా సింగ్ వర్సెస్ హిమాచల్ ప్రదేశ్ రాష్ట్రం** (AIR 2014 SC 1256) **తీర్పులో**, పేరా-10, వర్గీకరణ పరంగా ఇలా పేర్కొంది:"అప్పీలేట్ కోర్టు నిందితుడి నిర్దోషి అనే భావనను గుర్తుంచుకోవాలి, ఇంకా విచారణ కోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించడం అతను నిర్దోషి అనే భావనను బలపరుస్తుంది. జోక్యానికి తగిన కారణాలు ఉంటే తప్ప, ఇతర దృక్పథం సాధ్యమయ్యే చోట సాధారణ పద్ధతిలో జోక్యం చేసుకోవడాన్ని నివారించాలి."

12. ఆరోపించబడిన నిందితుడికి అనుకూలంగా నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వు వచ్చిన తర్వాత, కింది కోర్టు ముందు తీసుకువచ్చిన ప్రాసిక్యూషన్కు అనుకూలంగా బలమైన, తగినంత మరియు గణనీయమైన రుజువుతో మొదటి దశలో బలమైన కేసు ఉంటే తప్ప, దానిలో చాలా తేలికగా జోక్యం చేసుకోకూడదు మరియు ఇది క్రింది కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం

లేదా నిర్లక్ష్యం చేయబడడం లాంటి సంధార్భాలలో మాత్రమే నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వు జోక్యానికి అవకాశం ఉంటుంది.

ఈ విషయంలో చట్టం ఇప్పుడు గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు వరుస తీర్పులలో బాగా పరిష్కరించబడింది, ఇందులో సుప్రీంకోర్టు చాలా స్పష్టమైన పదాలలో, నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వు వచ్చినప్పుడల్లా, ఉన్నత న్యాయస్థానాలు చాలా నమ్మదగిన కారణాలు మరియు సమగ్ర పరిశీలనలు లేకుండా కలిగిఉండి కలవరపెట్టకూడదని పేర్కొంది. నిర్దోషిగా ప్రకటించే తీర్పు ఆధారపడిన సాక్ష్యము తిరిగి ప్రశంసిస్తూ, పునఃపరిశీలించేటప్పుడు, ఇతర అంశాలకు సంబంధించిన కొన్ని ఇతర సూత్రాలను దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

13. గౌరవ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం ప్రకారం అప్పీలేట్ కోర్టు గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం ఏమిటంటే, నిర్దోషిగా తేలితే, నిందితుడికి అనుకూలంగా రెండు అభిప్రాయాలు ఉంటాయి. మొదటిది, నేర న్యాయశాస్త్రం శాసనము ప్రాథమిక సూత్రం ప్రకారం ప్రతి వ్యక్తి సమర్థ న్యాయస్థానం ద్వారా దోషిగా నిరూపించబడకపోతే అతను నిర్దోషిగా భావించబడతాడనే భావన ఉంటుంది. రెండవది, నిందితుడు తన నిర్దోషిత్వాన్ని నిర్ధారించుకున్న తరువాత, అతను నిర్దోషి అనే భావన విచారణ న్యాయస్థానం ద్వారా మరింత బలం చేకూరుతుంది, పునరుద్ఘాటించబడుతుంది మరియు బలోపేతం చేయబడుతుంది.

14. రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాల ఆధారంగా రెండు సహేతుకమైన తీర్మానాలు సాధ్యమైతే, అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం ట్రయల్ కోర్టు నమోదు చేసిన నిర్దోషి నిర్ధారణకు భంగం కలిగించకూడదు. గణనీయమైన మరియు బలవంతపు పరిస్థితులు ఉంటే తప్ప, అప్పీల్లో నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వులను తిప్పికొట్టాల్సిన అవసరం లేదని కూడా హైకోర్టు చూడాల్సిన అవసరం ఉంది.

15. ఈ విషయంలో గౌరవనీయ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం తీసుకున్న కొన్ని నిర్ణయాలను ఇక్కడ ప్రస్తావించబడ్డాయి:

* 2007 (4) SCC 415-చంద్రప్ప వర్సెస్ కర్ణాటక రాష్ట్రం.

* 2012 (1) SCC 602–రాజస్థాన్ రాష్ట్రం వర్సెస్ షెరా రామ్.

* 2013 (5) SCC 705–శివశరణప్ప వర్సెస్ కర్ణాటక రాష్ట్రం.

* AIR 2009 SC 1542 (పేరా 12)–పంజాబ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ సుఖ్చైన్ సింగ్ & అన్.

* 2012 (6) SCC 589 (పేరా–27)–రోహ్తాష్ వర్సెస్ హర్యానా రాష్ట్రం.

దిలావర్ సింగ్ (సుప్రా) విషయంలో సుప్రీంకోర్టు యొక్క ఇటీవలి అభిప్రాయాన్ని ప్రముఖంగా పేర్కొనడం కూడా ఈ సమయంలో సంబంధితంగా ఉంటుంది, ప్రతివాది ఆధారపడిన పేరా–36 ఇక్కడ తిరిగి ప్రస్తావించబడింది:

"స్పష్టమైన చట్టవిరుద్ధంగా విధానాన్ని కలుషితం చేయకపోతే అప్పీల్ కోర్టు సాధారణంగా నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వులో జోక్యం చేసుకోదు. నిర్దోషిత్వానికి వ్యతిరేకంగా చేసిన అప్పీల్లో, సాక్ష్యాల మూల్యాంకనం మీద, వేరే ఆమోదయోగ్యమైన దృక్పథం తలెత్తవచ్చు మరియు దిగువ కోర్టులు తీసుకున్న అభిప్రాయాలు సరైనవి కావు అనే సంధర్భంలో తప్ప, నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వులో జోక్యం చేసుకోదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఈ క్రింది న్యాయస్థానాలు తీసుకున్న అభిప్రాయాలు, నిర్దోషులుగా ప్రకటించేటప్పుడు, రికార్డులో ఉన్న విషయాలపై సహేతుకమైన వ్యక్తి అభిప్రాయాలు కాకూడదని ఈ న్యాయస్థానం నిర్ధారణకు రావాలి."

16. ఈ విధంగా, దిగువ కోర్టు ద్వారా కనుగొనబడిన నిర్ధారణ పూర్తిగా చట్టానికి లోబడి ఉందని మరియు ప్రతివాదులను వారిపై మోపబడిన అభియోగాలకు నిర్దోషులుగా విడుదల చేస్తూ పేర్కొన్న ముగింపుకు చేరుకోవడంలో చట్టంపై లేదా వాస్తవానికి దిగువ కోర్టు ఎటువంటి పొరపాటు చేయలేదని ఈ కోర్టు పరిగణించబడుతుంది.

17. పైన పేర్కొన్న న్యాయపరమైన పూర్వగాముల దృష్ట్యా, అప్పీల్ పది సంవత్సరాలకు పైగా పాతది మరియు నిందితులు ఇప్పటికే విచారణ

సమయం నుంచే జామీనుపై ఉన్నారు, మరియు క్రింది కోర్టు నిర్దోషిగా తీర్పు ఇచ్చిన తరువాత నిందితులు పది సంవత్సరాలకు పైగా బయట ఉన్నారు, కాబట్టి, మేము అప్పీల్ను అనుమతించడానికి మొగ్గు చూపడం లేదు.

18. ఈ ధర్మాసనం అప్పీల్ను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి మొగ్గు చూపకపోవడానికి మరో కారణం లేదా ఆధారం ఏమిటంటే, అస్పష్టమైన, నానావిధమైన మరియు, వరకట్నం కోసం హింసించడం వంటి సాధారణ ఆరోపణలు మినహా, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి చేసిన సాధారణ మరియు పలు విధాలైన ప్రకటనలతో పాటు, ముఖ్యంగా PW1నుండి 4 లు, ప్రాసిక్యూషన్ 306 IPC కింద దుష్ప్రేరణకు మరియు విడిగా 302 IPC కింద హత్య కు ఒక నేరాన్ని మోపడానికి అవసరమైన సాక్ష్యాధారాలు తగినన్ని ఆధారాలను చూపడంలో ఘోరంగా విఫలమైంది. అదేవిధంగా, మౌఖికంగా లేదా డాక్యుమెంటరీగా మరియు పోస్టుమార్టం పరీక్ష నివేదిక కూడా మృతురాలిది హత్య అని సూచించదు. దీనికి విరుద్ధంగా, డాక్టర్ (పిడబ్ల్యు. 8) వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం ఏమిటంటే, మరణించిన వ్యక్తి మరణానికి కారణం ఉరి కారణంగా ఊపిరాడకపోవడం. ఘటనా స్థలానికి చేరుకున్నట్లు చెప్పిన ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులందరూ ఇంట్లో మరెవరూ లేరని ప్రత్యేకంగా వాదించారు, తద్వారా నిందితుడు మరణించిన వ్యక్తిని హత్య చేసినట్లు ఎటువంటి ఆరోపణలు లేవని పేర్కొన్నారు. ఈ కారణాల వల్ల కూడా, అప్పీల్ యోగ్యత లేనిది మరియు తిరస్కరించటానికి అర్హమైనది.

19. తదనుగుణంగా, అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు కొట్టివేయబడింది. ఖర్చులు లేవు.

20. కొనసాగింపుగా, పెండింగ్లో ఉన్న వివిధ విషయములు దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే, కొట్టివేయబడ్డాయి.

★★★